

ARCHIEF

Vitens N.V.
t.a.v. mevrouw M. Geertsma
Oude Veerweg 1
8019 BE ZWOLLE

postadres
Postbus 5006
7600 GA Almelo

bezoekadres
Kooikersweg 1
Almelo

t 088-2203333
e info@vechtstromen.nl
www.vechtstromen.nl

contactpersoon
H.J. Wes
doorkiesnummer
088-2203284

uw kenmerk

ons kenmerk
Z-155657/u1515889

datum
21 december 2015
bijlage(n)

-

onderwerp
Watervergunning Vitens locatie Witharen

Geachte mevrouw Geertsma,

Wij hebben in onze brief d.d. 7 mei 2015 met kenmerk Z-153540/u159766 aangegeven dat wij voor bovengenoemde locatie ambtshalve een watervergunning zullen verlenen. In het verleden is door ons onterecht geconcludeerd dat de lozingsactiviteiten ter plaatse vallen binnen de kaders van het activiteitenbesluit. Om een en ander weer in overeenstemming te brengen met de geldende wet en regelgeving wordt nu een ambtshalve vergunning verleend.

De lozing betreft lozen van afvalwater afkomstig van de drinkwaterproductie aan de Balkeweg 48 te Witharen waarbij afvalwater op Ommerkanaal (OWALO 001) wordt geloosd. Hierbij ontvangt u van ons de watervergunning.

BESLUIT

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht, de Keur waterschap Vechtstromen en de hieronder vermelde overwegingen besluiten wij om:

aan Vitens N.V. een vergunning, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6.2 van de Waterwet, te verlenen voor het lozen van afvalwater afkomstig van Witharen, gelegen aan Balkeweg 48 te Witharen, op het Ommerkanaal (OWALO 001)

Met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen worden aan de vergunning de volgende voorschriften verbonden.

Voorschriften

1 Soorten afvalwaterstromen

Het op Ommerkanaal (OWALO 001) te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de in de onderstaande tabel genoemde afvalwaterstromen met bijbehorende lozingspunten en meetpunten

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
L-1	M-1	Concentraat membraanfilter
		Spoelwater van voor- en nafilts

De locatie en nummering van de lozingspunten en meetpunten zijn aangegeven op bijlage 1 bij deze vergunning.

2 Lozingseisen

1. Het lozen van de in voorschrift 1 bedoelde afvalwaterstromen mag ter plaatse van M-1 de in de onderstaande tabel genoemde waarden niet overschrijden:

nr	parameter	gemeten in	steekmonster
1	Chemisch zuurstofverbruik (CZV)	mg/l	90
2	Chloride	mg/l	190
3	Fosfaat-totaal	mg/l	1,2
4	Stikstof-totaal	mg/l	4,8
6	Biochemisch zuurstofverbruik (BZV)	mg/l	2
9	Sulfaat	mg/l	50

2. Het lozen van de in voorschrift 1 bedoelde afvalwaterstromen mag ter plaatse van M-1 geen visuele verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater tot gevolg hebben.
3. Het zuurstofgehalte in het te lozen effluent mag, gemeten ter plaatse van M-1, in elk willekeurig steekmonster niet minder bedragen dan 5 mg/l.
4. De zuurgraad van de in voorschrift 1 bedoelde afvalwaterstromen mag een waarde van 6,5 niet onderschrijden en een waarde van 9,0 niet overschrijden.
5. Het gehalte aan onopgeloste stoffen van de in het voorschrift 1 bedoelde afvalwaterstromen mag ten hoogste 50 mg/l bedragen.

3 Controlevoorzieningen

1. Het te lozen water als bedoeld in voorschrift 1, moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan steekbemonstering.
2. Daartoe moet het afvalwater via een doelmatig functionerende voorzieningen voor debietmeting en bemonstering te worden geleid.

3. De in het eerste lid bedoelde voorzieningen moet op elk moment bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
 4. De in het tweede lid bedoelde voorzieningen behoeven de schriftelijke goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
- 4 Analyse-, meet- en bemonsteringsmethoden
1. De analyse, meting en bemonstering van de in deze vergunning genoemde parameters moeten worden uitgevoerd volgens de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.
 2. De analyses moeten uitgevoerd worden door een Rva geaccrediteerde instelling en volgens een geaccrediteerde methodiek.
 3. Wanneer uit onderzoeksresultaten blijkt dat met een andere analysemethoden gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt als die met de in het vierde en vijfde lid bedoelde methoden, mogen die, na verkregen toestemming van het bevoegde gezag, worden gebruikt.
- 5 Logboek
1. De vergunninghouder moet een logboek bijhouden, waarin in tenminste de volgende gegevens staan vermeld:
 - i. De data en analyseresultaten van monsters die uit de controlevoorzieningen zijn genomen;
 - ii. Bijzonderheden zoals ongewone voorvallen of storingen die invloed kunnen hebben op de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit;
 - iii. Overzicht van de hulpstoffen, mengsels en/of preparaten;
 2. De vergunninghouder bewaart het logboek tenminste vijf jaar, en zo nodig langer op aanwijzing van het bevoegde gezag;
- 6 Beheer en onderhoud
1. De in de voorschriften bedoelde voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.
 2. De vergunninghouder moet de aanwijzingen van het bevoegde gezag opvolgen die zijn gemaakt ter bescherming van de bij de vergunning betrokken belangen.
- 7 Ongewone voorvallen binnen het bedrijf
1. Indien, als gevolg van een ongewoon voorval, binnen het bedrijf, nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken.
 2. Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder in kennis stellen. De informatie moet bevatten:
 - de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - de naam van de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;

- gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor keuze het oppervlaktewater en/of de doelmatige werking van de betrokken zuiveringstechnische werken van de waterkwaliteitsbeheerder te kunnen beoordelen;
 - de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder schriftelijk aan de waterkwaliteitsbeheerder

8 Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen, ook buiten kantooruren, overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen 14 dagen nadat deze vergunning van kracht is geworden, de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het/de telefoonnummer(s) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen. Wijzigingen moeten onmiddellijk schriftelijk worden gemeld.

Beleidskader

De Waterwet omschrijft in artikel 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In dit artikel zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste; in samenhang met
- b. bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen; en
- c. vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Bij het verlenen van een watervergunning houdt het bevoegd gezag rekening met het Nationaal Waterplan, Provinciale of regionale waterplannen en met waterbeheerplannen, welke op grond van de bepalingen in hoofdstuk 4 van de Waterwet moeten worden vastgesteld.

Als uitgangspunt voor het beleid geldt het Nationaal Waterplan 2009-2015 (NWP). Het NWP beschrijft maatregelen voor een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit.

Onderdeel van het Nationaal Waterplan zijn stroomgebiedbeheersplannen. Stroomgebiedbeheersplannen zijn op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) opgesteld en verplicht lidstaten om per stroomgebied samen te werken aan de verbetering van de waterkwaliteit. Het belangrijkste doel van de KRW is de algemene bescherming van de ecologie van alle wateren, de bescherming van de grondwaterkwaliteit en –kwantiteit, alsmede de specifieke bescherming van soorten en habitats, drinkwaterbronnen en zwemwater.

Het waterschap Vechtstromen maakt onderdeel uit van het stroomgebied Rijn Oost. Het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost is vertaald in het waterbeheerplan 2010-2015 van het waterschap. In het waterbeheerplan zijn de huidige en de gewenste toestand van het watersysteem beschreven.

Waterbeheerplan

De omgevingsvisie van de provincie Overijssel vormt, samen met het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost, het kader voor het te voeren waterkwaliteits- en waterkwantiteitsbeheer van het waterschap Vechtstromen. Dit watersysteembeheer kent twee hoofdpogaven die zijn opgenomen in het beheerplan 2010-2015 van het waterschap. Deze doelen worden als volgt omschreven:

- het zo goed mogelijk ontwikkelen van een ecologisch en chemisch goed functionerend watersysteem; en
- het zo goed mogelijk bedienen van de functies in het betreffende gebied.

Per stroomgebied worden waterlichamen aangewezen en in beheerplannen vastgesteld. Voor deze waterlichamen zijn onder andere specifieke doelen opgesteld en maatregelen geformuleerd die betrekking hebben op een goede chemische en ecologische toestand van oppervlaktewater.

Waterwet en Activiteitenbesluit milieubeheer

De Waterwet bepaalt dat het verboden is stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij daarvoor vergunning is verleend of een vrijstelling is verleend bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur.

Voor diverse lozingsactiviteiten zijn in het Activiteitenbesluit milieubeheer algemene maatregelen (van bestuur) opgenomen. Afhankelijk van de lozings situatie en/of bedrijfssituatie kunnen deze algemene maatregelen op de lozing van toepassing zijn. In het geval een lozingsactiviteit onder het Activiteitenbesluit milieubeheer valt, wordt deze lozingsactiviteit niet met een watervergunning geregeld en zijn de algemene maatregelen direct van toepassing op de lozingsactiviteit.

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het emissiebeleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging en het stand-still beginsel.

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder preventie, hergebruik en kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer tenminste 'de best beschikbare technieken' (BBT) toepast.

Het stand-stil' beginsel is met de komst van de KRW aangevuld met het principe van geen achteruitgang. Het heeft betrekking op achteruitgang in de toestand van waterlichamen. Aanvragen met betrekking tot nieuwe emissies of uitbreidingen van bestaande emissies moeten aan dit principe worden getoetst. Voorkomen moet worden dat de toestand van de oppervlaktewateren verslechterd. Omdat de kaderrichtlijn de toestand beschrijft op het niveau van waterlichamen, is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast.

Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM)

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruik gemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) zoals deze is vastgesteld in het BBT-document 'Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water'. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende maatregelen bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Emissie -immissietoets

Er moet zicht zijn op wat het effect van de lozing is op de toestand van het ontvangende waterlichaam. Voor lozingen van afvalwater is hiertoe een immissietoets ontwikkeld en is vastgelegd in het BBT-document "Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets". Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaantvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat BBT is toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het principe van geen achteruitgang. Het voorschrijven van aanvullende eisen is afhankelijk van de significantie van de lozing en van een jaargemiddelde en/of maximaal aanvaardbare concentratie in het oppervlaktewater.

Formulering van lozingseisen

Voor de formulering van de lozingseisen is een standaardaanpak vastgesteld. Deze is vastgelegd in het BBT-document Lozingseisen Wvo-vergunningen. De te formuleren lozingseisen moeten eenduidig, zo mogelijk uniform, handhaafbaar en naleefbaar zijn. Voor de afleiding van lozingseisen wordt gebruik gemaakt van een acht stappenplan. Gekeken wordt naar de te lozen parameters, toegepaste technieken, verhoudingen tussen parameters, gemeten effluentwaarden en het lozingspatroon. De bemonstering en analyse brengen een meetonzekerheid met zich mee. Die onzekerheid is in de norm meegenomen. Dit betekent dat de lozingseis als harde norm gehanteerd wordt.

Risico's van onvoorziene lozingen

Reguliere emissies worden steeds verder teruggedrongen. Daardoor wordt het aandeel van onvoorziene lozingen door ongelukken en incidenten in de totale emissie vanuit de industrie steeds groter. Om deze onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren is het BBT-document 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' opgesteld. In deze nota wordt aangegeven dat, analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater, voor onvoorziene lozingen de emissie-aanpak van toepassing is. Dit betekent dat primair de 'stand der veiligheidstechniek' moet worden doorgevoerd. Implementatie van de stand der veiligheidstechniek heeft een beperking van de frequentie en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen tot doel. Vervolgens moeten de resterende risico's in kaart worden gebracht en beoordeeld worden op toelaatbaarheid.

Overwegingen

Vitens N.V. productiebedrijf Witharen is een bedrijf dat zich bezighoudt met het oppompen van grondwater, om dit geschikt te maken voor drinkwater. Op dit pompstation wordt per jaar 4,5 miljoen m³ grondwater opgepompt. Aan het productiebedrijf is in augustus 2004 een vergunning verleend voor het lozen van afvalwater afkomstig van deze locatie. In september 2011 is door het waterschap een maatwerk besluit genomen en geconcludeerd dat de vergunningplicht is komen te vervallen. Gebleken is dat deze conclusie niet juist was en dat de lozing afkomstig van

waterproductiebedrijven zoals productiebedrijf Witharen vergunningplichtig zijn. Het Waterschap verleend door middel van dit besluit ambtshalve opnieuw vergunning voor deze locatie. Daarbij is als uitgangspunt de eerder verleende vergunning van augustus 2004 waarbij latere wijzigingen op basis van onderzoekplichten ten aanzien van stikstof en zuurstof tevens zijn meegenomen in de afwegingen bij deze vergunning.

Afvalwaterstromen op oppervlaktewater

Op het oppervlaktewater wordt membraanconcentraat en spoelwater geloosd. Met betrekking tot de lozing van membraanconcentraat en spoelwater worden eisen gesteld aan het debiet en de chemische samenstelling van het afvalwater dat wordt geloosd. Het concentraat is afkomstig van de nanofiltratie en het spoelwater is afkomstig van het spoelen van de voor- en nafiltsers.

Het concentraat dat wordt geloosd, bevat componenten die worden opgepompt met het grondwater dat wordt behandeld in de nanofiltratie. Door middel van nanofiltratie wordt het grondwater als het ware ingedikt (concentraat). Het concentraat wordt vervolgens behandeld voordat het wordt geloosd.

Membraanconcentraat

De behandeling van het concentraat bestaat uit het toevoegen van een vlokmiddel (ijzerchloride) aan het concentraat en dit mengsel wordt gebracht in een bezinkbak. Tijdens deze bezinkstap zinken de door het vlokmiddel gevormde verbindingen naar de bodem. Het bovenstaande water, dat een kleinere vracht aan componenten bevat, wordt vervolgens geloosd op het oppervlaktewater.

Spoelwater voor- en nafiltsers

Het spoelwater dat wordt geloosd bevat componenten die worden opgepompt met het grondwater en die in de filters zijn achtergebleven. Ook het spoelwater doorloopt dit bezinkproces na toevoeging van vlokmiddelen. Voordat het vlokmiddel aan het spoelwater wordt toegevoegd, wordt eerst een zandvanger doorlopen voor de verwijdering van de wat grovere delen (bijvoorbeeld zand).

Beluchtingsventilatoren

Door Vitens beluchtingsventilatoren geplaatst naar aanleiding van het niet kunnen voldoen aan de norm voor het zuurstofgehalte. Door het plaatsen van deze ventilatoren kan worden voldaan aan de norm.

Formulering van lozingseisen

De parameters in het te lozen afvalwater komen overeen met de parameters die van nature aanwezig zijn in het oppervlaktewater. De inspanningen die worden verricht hebben als doel om de concentratie van de relevante parameters zodanig te laten zijn, dat de lozing geen negatieve invloed heeft op het ontvangende oppervlaktewater.

Chloride in het concentraat en de kleur van het concentraat, die gevormd wordt door aanwezig ijzer en organische humusverbindingen en gemeten wordt als CZV (Chemisch zuurstofverbruik, een parameter die inzicht geeft in de hoeveelheid zuurstof, die in theorie maximaal nodig is om de organische componenten in een monster volledig af te breken) zijn door flocculatie en bezinking slecht te verwijderen. Omdat ook het spoelwater wordt behandeld in de bezinkvoorziening, dat een lage CZV- en chlorideconcentratie kent, zal het negatieve effect op oppervlaktewater verwaarloosbaar zijn.

Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de bovenstaande overwegingen bestaan er geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

Hoogachtend,
het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen,
namens deze,

D. Santing, teamleider Toetsen en Vergunnen

Bezwaar

U kunt binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden bezwaar maken bij het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen, Postbus 5006, 7600 GA Almelo.

Het bezwaarschrift moet ondertekend zijn en moet tenminste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een aanduiding/omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar zich richt;
- d. de gronden van het bezwaar.

Wie een bezwaarschrift indient, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dit vereist. Voor het in behandeling nemen van een verzoek om een voorlopige voorziening is een griffierecht verschuldigd.

Het verzoek om een voorlopige voorziening kan worden gericht aan de voorzieningenrechter van de rechtbank Overijssel, Bestuursrecht, Postbus 10067, 8000 GB te Zwolle.

BIJLAGE 2 : ANALYSE METHODEN

De in deze vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses moeten worden uitgevoerd conform de onderstaande methoden.

Parameter	Normnummer
Afvalwaterbemonstering	NEN 6600-1
Conservering watermonsters	NEN-EN-ISO 5667-3
Chemisch zuurstofverbruik (CZV)	NEN 6633
Biologisch zuurstofverbruik (BZV)	NEN-EN 1899-1/2
Stikstof Kjeldahl	NEN 6646
Fosfaat	NEN-EN-ISO 15681-1, 15681-2
Chloride	NEN-EN-ISO 15682
Sulfaat	NEN-EN-ISO 10304-1
Zuurstof	NEN-EN-ISO-5814

VERVANGING VAN OF WIJZIGING IN EEN NORMBLAD

Een vervanging van, of een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht, zes weken nadat de wijziging door het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI) op de gebruikelijke wijze is gepubliceerd.